

369. ¹⁹/₁₀ 15: 1. Beh. af F. t. L. om særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. 370

ningsafgift derimod kan man sige, at Forretningen er givet, og omsættes Aktierne, er det ogsaa givet, at Forretningen betaler sig. Man skal ikke lægge Øksen ved Træets Rod, straks begynde at hugge deraf. Dog, saadanne Afgiftsprocenter er jo ret tilfældige. Der kan ikke gives nogen rationel Grund for, at Afgiften absolut skal være $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{3}$ pCt. Men naar vi gaar løs paa Omsætningen, vilde det forekomme mig mindre rimeligt samtidig at gaa løs paa Emissionen.

Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne, er jeg meget vel fornøjet med, at de tre ærede første Talere alle har sluttet sig til disse, skønt jeg indrømmer, at de er skræppe. Jeg anser imidlertid dette for ganske nødvendigt, hvis man skal komme alle Handler til Livs. Jeg tror ingenlunde, at de store Banker og Vekslererne, saaledes som det er antydnet, kan tænkes at unddrage sig Afgiften. Hvorledes skulde det gaa til? Men paa den anden Side: at undlade en Kontrol overfor alle dem, der neppe kan tænkes at unddrage sig Afgiften, tror jeg ikke vil være rigtig. Samtidig maa jeg ogsaa hævde — uden at jeg synes, jeg behøver at komme særligt ind paa det —, at Kontrollen maa have den Form, som her er foreslaaet. Der blev spurgt, om den vilde koste meget. Dertil vil jeg svare: Nej, efter min Mening ikke. Kontrollen er beregnet til at koste en Snes Tusind Kroner om Aaret, og hvis Skatten skal indbringe $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., kan jeg ikke se, det er noget væsentligt Beløb. Dertil vil naturligvis komme Udgift ved Udfærdigelsen af Stempelmærker, men det Beløb, det vil koste, regner jeg ikke med, det er jo noget, der er ganske nødvendigt. Jeg antager, som sagt, at Udgiften vil blive en 20,000 Kr. Der skal oprettes en Fuldmægtigpost i Skatte-departementet, og det maa være Skatte-departementets Folk her i København, som besøger Tilsynet, hvortil der altsaa bliver nogle Honorarer at udbetale til dette Tilsyn. Jeg synes, det er ret billigt, nogen Udgift maa der dog blive; men jeg er, som sagt, villig til at forhandle med Udvalget om, hvorledes det i Enkeltheder skal ordnes. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) undrede sig over, at der i Lovforslaget

staar, at nærmere Regel for Tilsynsmændene gives af Finansministeren, og at Udgiften afholdes paa Finansloven, vil jeg svare, at det er den gængse Form, man bruger i saadanne Tilfælde, saa det ærede Medlem maa have haft mange Forbavselser, hvis han overhovedet har beskæftiget sig med tidligere Love af lignende Art.

Af de større Spørgsmaal, der er dragne ind i Diskussionen, er det største efter min Mening dette, om der kunde være Tale om at udvide Lovforslaget til ogsaa at omhandle det, man kalder Terminshandler, hvorved man vist forstaar to Ting, baade Terminsspekulationer og ganske almindelige Varehandler. Hvis man mener almindelige Terminshandler, vil jeg gerne oplyse, at Varehandel som saadan er undtaget fra Stempelpligt. I Stempel-lovens § 69 findes en Regel, som lyder saaledes: „Fritagne for Stempelafgift ere . . . alle Overenskomster mellem handlende, Fabrikanter, Haandværkere og Landbrugere angaaende Køb og Salg af Varer, hvormed de paagældende drive Handel, eller som tilvirkes af dem“. Jeg kan ikke antage, at nogen her i Salen vil være Tilhænger af nu at indføre Stempelpligt for saadanne Overenskomster, Handler, Overdragelser, hvad man nu vil kalde det. Den rene, legitime Terminshandel er en Varehandel, en Varehandel, som — og det maa jeg bede ærede Medlemmer lægge særlig Mærke til — i en vis Forstand ikke kan slutes her i Landet, fordi vi ingen Terminsbørs har; dette gør det overhovedet vanskeligt at inddrage Terminshandelen under dette Lovforslag. Nu kommer dertil, at intet Tidspunkt dog kunde være uheldigere at vælge end det nuværende, fordi alle Terminsbørser er lukkede. Der gøres i dette Øjeblik ingen Terminshandeler, idet Børserne i Tyskland, England og Frankrig — og jeg tror, det er dem, det her kommer an paa — er lukkede. Men man kan naturligvis sige, at man ikke giver Love for det øjeblikkelige Tidspunkt, og at man i og for sig godt kunde udvide Loven i den her omtalte Retning for Fremtidens Skyld.

Det er altsaa efter min Mening en ganske legitim Handel, der foregaar, naar en Købmand, der handler med visse Varer, gennem Terminsbørsen sikrer sig Le-